

مدل سازی مسئله‌ی سفارش هم‌زمان اقلام فاسد شدنی با رویکردهای گروه‌بندی مستقیم و غیرمستقیم و لحاظ کردن کمبود پس‌افت جزئی

نگار بایوردی (کارشناس ارشد)

داود محمدی تبار* (استادیار)

دانشکده‌ی مهندسی صنایع، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

مهندسی صنایع و مدیریت شریف، تابستان ۱۴۰۱
دوره ۱، شماره ۱، ص. ۱۳-۳، (پژوهشی)

هدف این مقاله ارائه‌ی یک مدل ریاضی برای مسئله‌ی سفارش هم‌زمان اقلام فسادپذیر با چندین تأمین‌کننده و امکان کمبود پس‌افت جزئی بر اساس دو رویکرد گروه‌بندی مستقیم و غیرمستقیم است. به دلیل پیچیدگی روابط ایجاد شده، تقریب درجه دو بر اساس بسط تیلور استفاده شده و عملکرد دو رویکرد گروه‌بندی از طریق حل مثال عددی مقایسه و پاسخ تحلیلی مدل در حالت خاص محاسبه شده است. بر اساس نتایج حاصله، رویکرد گروه‌بندی غیرمستقیم زمانی که هزینه‌های اصلی سفارش عدد کوچک است عملکرد نسبتاً بهتری دارد و با افزایش هزینه‌ی اصلی سفارش عملکرد دو رویکرد نزدیک‌تر به هم می‌شود. تحلیل حساسیت نتایج مثال عددی نشان داد که هرچه نرخ فساد بالاتر باشد بخش بیشتری از تقاضا با کمبود مواجه می‌شود و میزان فروش کل کاهش می‌یابد. همچنین افزایش هزینه‌ی اصلی سفارش موجب افزایش طول دوره و میزان خرید کل می‌شود اما تأثیر قابل توجهی بر میزان کمبود ندارد.

واژگان کلیدی: سفارش هم‌زمان اقلام، کالاهای فسادپذیر، گروه‌بندی مستقیم، گروه‌بندی غیرمستقیم، کمبود پس‌افت جزئی.

negarbaibordiii@gmail.com
d_mohammaditabar@azad.ac.ir

۱. مقدمه

فاسد شدن یک کالا معانی مختلفی از جمله آسیب دیدن کالا، تبخیر شدن، خشک شدن و غیرقابل مصرف شدن را شامل می‌شود. ارزش موجودی کالای فسادپذیر عموماً در طول زمان کاهش می‌یابد که این موضوع علاوه بر فاسد شدن بخشی از موجودی می‌تواند از تغییرات سریع در ویژگی‌های محصولات و کاهش تازگی و کیفیت آن‌ها نیز نتیجه شود. سطح موجودی بالا از اقلام فسادپذیر میزان اتلاف آن‌ها را افزایش داده و در مقابل سطح موجودی پایین آن‌ها می‌تواند هزینه‌های سفارش‌دهی و کمبود را افزایش دهد. بنابراین کالاهای فاسد شدنی به دلیل این که دارای طول عمر مشخصی هستند و با گذشت زمان بر میزان اتلاف آن‌ها افزوده می‌شود نیازمند مدیریت صحیح میزان موجودی‌ها و زمان‌بندی سفارش‌ها هستند.^[۱]

افزون بر این در عمل نمی‌توان هر قلم کالا را به صورت مجزا و مستقل مدیریت کرد. همواره وابستگی‌های مختلفی میان اقلام وجود دارد که یکی از آن‌ها «هزینه‌های سفارش مشترک» است. سفارش‌دهی هماهنگ یا هم‌زمان اقلام که در ادبیات موضوع با مسئله‌ی سفارش هم‌زمان اقلام (JRP) شناخته می‌شود یکی از حوزه‌هایی است که وابستگی اقلام در هزینه‌ی سفارش را در نظر می‌گیرد. در کاربردهای واقعی معمولاً چندین کالا و چندین تأمین‌کننده وجود دارد و باید روشی در کنترل موجودی انتخاب کنیم که هم‌زمان با تعیین سطح موجودی و اندازه‌ی انباشته به انتخاب تأمین‌کننده و تخصیص سفارش به آن‌ها بپردازد. از این رو به جای مفروضات ساده و کلاسیک

فاسد شدن یک کالا معانی مختلفی از جمله آسیب دیدن کالا، تبخیر شدن، خشک شدن و غیرقابل مصرف شدن را شامل می‌شود. ارزش موجودی کالای فسادپذیر عموماً در طول زمان کاهش می‌یابد که این موضوع علاوه بر فاسد شدن بخشی از موجودی می‌تواند از تغییرات سریع در ویژگی‌های محصولات و کاهش تازگی و کیفیت آن‌ها نیز نتیجه شود. سطح موجودی بالا از اقلام فسادپذیر میزان اتلاف آن‌ها را افزایش داده و در مقابل سطح موجودی پایین آن‌ها می‌تواند هزینه‌های سفارش‌دهی و کمبود را افزایش دهد. بنابراین کالاهای فاسد شدنی به دلیل این که دارای طول عمر مشخصی هستند و با گذشت زمان بر میزان اتلاف آن‌ها افزوده می‌شود نیازمند مدیریت صحیح میزان موجودی‌ها و زمان‌بندی سفارش‌ها هستند.^[۱]

در خصوص برخی از اقلام فاسد شدنی، زمانی که کمبود رخ می‌دهد و نمی‌توان تقاضا را فوراً تأمین کرد، مشتری منتظر می‌ماند و به سراغ کالای جایگزین نمی‌رود. به عنوان مثال در خصوص داروی خاصی برای بیمار، تا زمانی که دارو در داروخانه موجود شود، فرد بیمار منتظر می‌ماند. در مواردی نیز بیمار از داروی جایگزین استفاده

* نویسنده مسئول

تاریخ: دریافت ۱۳۹۸/۱۱/۱، اصلاحیه ۱۴۰۰/۵/۲۵، پذیرش ۱۴۰۰/۶/۲۴.

DOI:10.24200/J65.2021.54867.2075

موجودی، لازم است از مدل سفارش هم‌زمان اقلام با چند تأمین‌کننده برای مدیریت اقلام فسادپذیر استفاده کنیم.^[۲] برای مدل‌سازی مسئله‌ی سفارش هم‌زمان اقلام دو رویکرد گروه‌بندی مستقیم و غیرمستقیم وجود دارد. در گروه‌بندی مستقیم، کالاها در گروه‌ها طبقه‌بندی می‌شوند و سپس کالاهایی که در یک گروه قرار دارند با هم سفارش داده می‌شوند. در نتیجه برای تمام اقلام یک گروه چرخه‌ی سفارش مشترکی در نظر گرفته می‌شود. روش دیگر در سفارش هم‌زمان اقلام گروه‌بندی غیرمستقیم است. در گروه‌بندی غیرمستقیم یک‌زمان چرخه‌ی پایه انتخاب می‌شود و هر یک از اقلام در مضرب صحیحی از زمان چرخه‌ی پایه سفارش داده می‌شوند. بنابراین لزوماً همه‌ی اقلام در هر دوره زمانی سفارش داده نمی‌شود.^[۳]

انتخاب هر کدام از این دو رویکرد با توجه به سیاست‌های سازمان می‌تواند توجیه‌پذیر باشد و هیچ‌کدام آن‌ها برتری مطلق بر دیگری ندارند. به‌عنوان مثال در رویکرد گروه‌بندی مستقیم تعداد گروه‌ها و اقلامی که در هر گروه قرار دارند مشخص است و کنترل و مدیریت آن‌ها مخصوصاً در حالتی که تعداد اقلام زیاد و تقاضا احتمالی است عملی‌تر می‌شود. رویکرد گروه‌بندی غیرمستقیم نیز با انعطاف‌پذیری بیشتری که در زمان سفارش اقلام دارد می‌تواند به‌صرفه‌جویی بیشتری منجر شود. مقایسه‌ی بیشتر در خصوص این دو رویکرد حل مسئله‌ی سفارش هم‌زمان اقلام توسط زاپاتا و همکاران^[۴] انجام شده است.

لحاظ کردن امکان سفارش هم‌زمان اقلام، مواجهه با کمبود، فسادپذیری اقلام و تخصیص سفارش به تأمین‌کنندگان موجب پیچیده شدن مدل‌سازی و حل مسئله می‌شود. اما با توجه به پیچیدگی‌هایی که در مدیریت موجودی اقلام فسادپذیر وجود دارد و نیز اهمیت لحاظ کردن شرایطی که به کاربردهای واقعی نزدیک‌تر باشد، ضروری است که رویکردهای مؤثر در مدل‌سازی و حل مسائل کنترل موجودی اقلام فسادپذیر ارائه شود.

در مدل‌های کنترل موجودی کم‌تر به سفارش هم‌زمان برای اقلام فاسد شدنی با در نظر گرفتن کمبود و فروش از دست رفته و همچنین انتخاب تأمین‌کننده پرداخته شده است. در این راستا ابتدا کلیاتی از تحقیقاتی که تاکنون در زمینه‌ی سفارش هم‌زمان و اقلام فاسد شدنی انجام گرفته، ارائه می‌کنیم.

۲. پیشینه‌ی پژوهش

ابتکارات متعددی برای سفارش هم‌زمان، از جمله روش‌های فراابتکاری، ابداع شده است. سیلور^[۵] یک الگوریتم کارا برای حل سفارش هم‌زمان ارائه داد که توسط کاسپی و همکاران^[۶] توسعه بیشتری یافت. این الگوریتم که شاید معروف‌ترین روش ابتکاری در حل سفارش هم‌زمان باشد، به نام الگوریتم RAND شناخته شده است. این الگوریتم بر اساس محاسبه‌ی زمان چرخه‌ی پایه از طریق حد پایین و بالای آن و سپس به‌کارگیری الگوریتم سیلور برای بهبود الگوریتم برای هر مقدار از زمان چرخه‌ی پایه است.

موون و همکاران^[۷] مسئله‌ی سفارش هم‌زمان اقلام را مطرح کرده‌اند که در آن، اقلام توسط چند تأمین‌کننده و با رعایت تخفیف ارائه می‌شود. ایشان برای حل مدل توسعه یافته از روش فراابتکاری ژنتیک استفاده کردند. خووجا و گویال^[۸] در ارتباط با مسئله‌ی سفارش هم‌زمان بررسی‌های جامعی انجام دادند و به این نتیجه رسیدند که تحقیقات مدل کلاسیک سفارش هم‌زمان به نقطه‌ی اشباع رسیده و پیشنهاد کردند توسعه و نوآوری‌های عملی مانند بحث محدودیت ظرفیت و منابع را به مدل بیفزایند.

محمدی‌تبار و قدسی‌پور^[۸] مدل ترکیبی انتخاب تأمین‌کننده و سفارش هم‌زمان اقلام در زنجیره‌ی تأمین با رویکرد گروه‌بندی مستقیم اقلام را ارائه کردند. آن‌ها در مدل خود محدودیت ظرفیت را در نظر گرفته و با الگوریتم ژنتیک نسبت به حل مدل اقدام کردند و نتایج را با الگوریتم شبیه‌سازی تریب نیز مقایسه کردند. همچنین مشخص شد هنگامی که هزینه‌ی اصلی سفارش در مقایسه با سایر هزینه‌ها افزایش یابد تعداد گروه‌ها و تأمین‌کننده‌های انتخاب شده کاهش می‌یابد. اونکونارک و همکاران^[۹] مسئله‌ی سفارش هم‌زمان را با لحاظ کردن محدودیت‌هایی مانند حمل اقلام، ظرفیت منبع و در نظر گرفتن کالاهای معیوب در سفارش انبوه مدل‌سازی کردند. مدل توسعه داده شده به‌وسیله‌ی الگوریتم تکامل تفاضلی حل شده و نتایج آن با الگوریتم ژنتیک مقایسه شده است.

چویی و همکاران^[۱۰] به بررسی مسئله‌ی هماهنگ‌سازی سفارش و ارسال اقلام در یک زنجیره‌ی تأمین با انبار مرکزی پرداخته و از الگوریتم فراابتکاری برای حل آن استفاده کرده‌اند. برای کاهش هزینه‌های تحویل یک استراتژی تحویل جدید با در نظر گرفتن سفارش‌های هماهنگ و حمل سریع در نظر گرفته شده است. سه الگوریتم ابتکاری به نام‌های الگوریتم تکامل کوانتوم، الگوریتم تکامل تفاضلی و الگوریتم تکامل تفاضلی کوانتوم برای حل مسئله در نظر گرفته شده است. سرانجام الگوریتم‌های تکامل تفاضلی و الگوریتم تکامل تفاضلی کوانتوم از نظر سرعت و دقت نتایج بهتری را نشان می‌دهند. ورما و همکاران^[۱۱] به بررسی هماهنگ‌سازی سفارش‌های خرده‌فروشان با امکان سیکل‌های گوناگون بازپرسازی پرداخته‌اند. آن‌ها یک عرضه‌کننده و چند خرده‌فروش را تحت سیاست همکاری مدیریت انبار توسط تأمین‌کننده در نظر گرفته‌اند. ایشان از نرم‌افزار Lingo برای پیدا کردن سیکل‌های سفارش استفاده کردند.

ژو و همکاران^[۱۲] به مسئله‌ی کنترل موجودی چندسطحی - چندکالایی با راهکار سفارش هم‌زمان و با در نظر گرفتن تعدادی محدودیت پرداختند. مدل به‌وسیله‌ی الگوریتم ژنتیک حل شده است و تحت سه راهکار متفاوت شبیه‌سازی شده است. نتایج شبیه‌سازی برتری‌های الگوریتم ژنتیک را در کاهش کل هزینه‌ها در سیستم موجودی چندسطحی - چندکالایی به روشنی نشان می‌دهد. وانگ و همکاران^[۱۳] به حل مسئله‌ی سفارش هم‌زمان اقلام تحت وابستگی هزینه‌های جزئی سفارش پرداختند. برای این کار آن‌ها از الگوریتم تکامل تفاضلی استفاده کرده‌اند. آن‌ها در مدل‌سازی خود از هر دو سیاست گروه‌بندی مستقیم و غیرمستقیم استفاده کردند. وان اجیس و همکاران^[۱۴] رویکردهای گروه‌بندی مستقیم و غیرمستقیم در مسئله‌ی سفارش هم‌زمان اقلام را مقایسه و نتیجه‌گیری کردند که برای مقادیر بسیار بزرگ هزینه‌ی اصلی سفارش، رویکرد گروه‌بندی غیرمستقیم نتایج بهتری را ارائه می‌دهد. زاپاتا و همکاران^[۴] نیز با استفاده از هر دو رویکرد گروه‌بندی مستقیم و غیرمستقیم به مدل‌سازی مسئله‌ی سفارش هم‌زمان اقلام با دوام با در نظر گرفتن محدودیت‌های منابع و ظرفیت پرداختند. آن‌ها به‌کارگیری الگوریتم ژنتیک مسئله را حل کرده و نتیجه گرفتند که جواب‌های بهتری از طریق رویکرد گروه‌بندی غیرمستقیم به دست می‌آید.

براگلیا و همکاران^[۱۵] به مدل‌سازی و حل مسئله‌ی سفارش هم‌زمان اقلام با تقاضای تصادفی و مرور دوره‌ی پرداختند. آن‌ها دو الگوریتم ابتکاری برای حل مسئله پیشنهاد کرده و با حل مثال‌های عددی به تحلیل حساسیت مدل پرداختند. میتی و مایتی^[۱۶] سیاست موجودی بهینه برای کالاهای مکمل و جایگزین از نوع کالاهای فاسد شدنی را بررسی کرده‌اند. آنها در یک مثال کاربردی، با بررسی دو نوع سیب و دو نوع موز نشان دادند که یکی از موزها برای دیگری جایگزین است و سیب‌ها مکمل موزها هستند. مداح و همکاران^[۱۷] به مدل‌سازی مسئله‌ی سفارش

جدول ۱. مقایسه‌ی مقالات سفارش هم‌زمان اقلام.

مقاله	چندین تأمین‌کننده	محدودیت منابع	فسادپذیری/اقلام معيوب	مجاز بودن کمبود	حل دقیق	فراالبتکاری	الگوریتم ابتکاری	مجاز بودن تخفیف	گروه‌بندی مستقیم	گروه‌بندی غیرمستقیم
سیلور ^[۵]							✓			✓
موون و همکاران ^[۷]						✓		✓		✓
محمدی تبار و قدسی‌پور ^[۸]	✓					✓			✓	
وانگ و همکاران ^[۱۳]						✓				✓
مداح و همکاران ^[۱۷]				✓					✓	
اونکونارک و همکاران ^[۹]		✓				✓			✓	
آی و همکاران ^[۱۸]			✓				✓			✓
چن و همکاران ^[۱۹]			✓			✓				✓
زاپاتا و همکاران ^[۴]		✓				✓			✓	
این مقاله	✓	✓	✓	✓	✓				✓	✓

پرداخته‌اند. آنها برای برآورد بهتر پارامترها از اعداد بازه‌یی و برای حل مدل از الگوریتم ژنتیک استفاده کرده‌اند.

با توجه به کاربردهای مسئله و پیچیدگی آن، ارائه‌ی رویکرد مدل‌سازی و حل مسئله‌ی سفارش هم‌زمان اقلام فسادپذیر از اهمیت بالایی برخوردار است. بر اساس بررسی‌های انجام شده مسئله‌ی سفارش هم‌زمان اقلام فسادپذیر با چند تأمین‌کننده و کمبود پس‌افت جزئی به همراه رویکردهای مختلف مدل‌سازی آن در ادبیات تحقیق وجود ندارد. برای درک بهتر از فضای تحقیقات صورت گرفته و شکاف تحقیق در زمینه‌ی سفارش هم‌زمان اقلام، مقالات متعددی در این زمینه از جنبه‌های مختلف مقایسه شده‌اند (جدول ۱). نزدیک‌ترین تحقیق به مطالعه‌ی حاضر از نظر مدل‌سازی هر دو رویکرد گروه‌بندی در سفارش هم‌زمان اقلام توسط زاپاتا و همکاران^[۴] ارائه شده است. مسئله‌ی آن‌ها در ارتباط با اقلام بادوام، به صورت تک منبع و بدون کمبود انجام شده است. از نظر لحاظ کردن اقلام فسادپذیر در مسئله‌ی سفارش هم‌زمان اقلام نیز مطالعه‌ی آی و همکاران^[۱۸] نزدیک‌ترین تحقیق به مطالعه‌ی حاضر است. مسئله‌ی آن‌ها تک منبع با کمبود پس‌افت و بدون محدودیت منابع است. در این نوشتار مدل‌سازی مسئله‌ی سفارش هم‌زمان اقلام فاسد شدنی با چند تأمین‌کننده و لحاظ کردن کمبود پس‌افت جزئی به همراه رویکردهای گروه‌بندی مستقیم و غیرمستقیم ارائه می‌شود. مسئله در واقع یک زنجیره‌ی دو سطحی است که در یک سطح چندین تأمین‌کننده و در سطح دیگر خریدار قرار دارد. بر این اساس نوآوری‌های اصلی این مقاله عبارت‌اند از:

- لحاظ کردن چند تأمین‌کننده و محدودیت منابع در سفارش هم‌زمان اقلام فسادپذیر؛
- لحاظ کردن کمبود پس‌افت جزئی در سفارش هم‌زمان اقلام فسادپذیر؛
- بررسی هر دو رویکرد گروه‌بندی مستقیم و غیرمستقیم و مقایسه‌ی هزینه‌ی آن‌ها؛
- ارائه‌ی حل تحلیلی مسئله در شرایط خاص و تقریب تابع هدف با استفاده از بسط تیلور.

در ادامه به شرح و بیان دقیق‌تر مسئله و ارائه‌ی مدل‌سازی آن می‌پردازیم. سپس با استفاده از یک مثال عددی به حل مدل و تحلیل حساسیت آن می‌پردازیم و در نهایت نتیجه‌گیری حاصله ارائه می‌شود.

هم‌زمان برای اقلام قابل جایگزین برداختند. در مدل آن‌ها، چنانچه یکی از اقلام دچار کمبود شود تقاضای مربوط به آن به اقلام دیگر منتقل می‌شود. همچنین نتیجه گرفتند که امکان جایگزینی اقلام روش مؤثری در کاهش هزینه‌های زنجیره است. آی و همکاران^[۱۸] مسئله‌ی سفارش هم‌زمان اقلام برای کالاهای فسادپذیر را مدل‌سازی کردند. آن‌ها فرض کردند که فساد اقلام مدتی پس از نگهداری کالا آغاز می‌شود و با استفاده از رویکرد گروه‌بندی مستقیم و یک الگوریتم ابتکاری به مدل‌سازی و حل مسئله پرداختند.

چن و همکاران^[۹] در مقاله‌ی بی با در نظر گرفتن کالاهای جایگزین و اقلام خراب، مسئله‌ی سفارش هم‌زمان را به صورت برنامه‌ریزی عدد صحیح غیرخطی مدل‌سازی کردند و با در نظر گرفتن محدودیت‌هایی از نوع بودجه و ظرفیت، از الگوریتم ژنتیک برای حل بهره گرفتند و دریافتند که استفاده از کالاهای جایگزین به مراتب هزینه‌های مورد انتظار را کاهش می‌دهد، و به عکس وجود کالاهای خراب هزینه‌های مورد انتظار را افزایش می‌دهد.

نوری دریان و همکاران^[۲۰] تصمیمات سفارش هم‌زمان اقلام، قیمت‌گذاری و انتخاب روش حمل را با در نظر گرفتن یک تولیدکننده و چندین خرده‌فروش یکپارچه‌سازی کردند. کوهن هیل و ییدیسون^[۲۱] مسئله‌ی سفارش هم‌زمان اقلام را بررسی کردند. بر اساس تحقیق ایشان، با وجود ارائه‌ی راه حل‌های ابتکاری، پیچیدگی مسئله همچنان باقیمانده است و این دسته مسائل NP-Hard است.

آی و همکاران^[۴] اقلامی را در نظر گرفتند که به صورت آبی فاسد نمی‌شوند. آنها با در نظر گرفتن تخفیف و امکان سفارش هم‌زمان اقلام، به مدل‌سازی بر اساس رویکرد گروه‌بندی غیرمستقیم پرداخته و با استفاده از روش‌های فراالبتکاری مدل را حل کرده‌اند.

در مقالات فارسی نیز محققین متعددی به بررسی مدل‌های کنترل موجودی اقلام فسادپذیر پرداخته‌اند. هروی شرق و پیرایش^[۲۲] مدل سفارش اقتصادی را برای اقلام فسادپذیر با در نظر گرفتن مدت تحویل به صورت متغیر قابل کنترل مدل‌سازی کردند. بدین ترتیب هزینه‌ی بابت کاهش مدت زمان تحویل به مدل آنها افزوده شده است. کاهش مدت زمان تحویل می‌تواند منجر به فساد کم‌تر در اقلام شود. رضایی و همکاران^[۲۳] به مدل‌سازی سفارش اقتصادی اقلام فسادپذیر با نرخ خرابی متغیر

۳. روش شناسی پژوهش

همان طور که قبلاً نیز بیان شد، در بسیاری از کاربردهای واقعی تعداد اقلام زیادی در انبار وجود دارد و مدیریت مستقل آن‌ها از نظر مدیریتی و اقتصادی توجیه پذیر نیست. در ضمن سفارش هماهنگ اقلام می‌تواند صرفه جویی‌هایی را در هزینه‌های سفارش دهی ایجاد کند. این مسئله در ادبیات با عنوان سفارش هم زمان اقلام مورد توجه قرار گرفته است. در تعریف کلاسیک مسئله سفارش هم زمان اقلام، تعداد تأمین کنندگان وجود ندارد و اقلام بادوام هستند. ما در این نوشتار به مدل سازی مسئله سفارش هم زمان اقلام با چندین تأمین کننده و اقلام فساد پذیر می‌پردازیم. به بیان دیگر به دنبال آن هستیم که صرفه جویی‌های ممکن در سفارش مشترک اقلام را در حالت چند تأمین کننده و اقلام فساد پذیر مدل سازی لحاظ کنیم. برای این منظور دو رویکرد مدل سازی در ادبیات وجود دارد. در رویکرد گروه بندی مستقیم، اقلام در گروه‌های مختلف قرار می‌گیرند و هر گروه چرخه سفارش مشترکی خواهند داشت. در رویکرد دوم بحث گروه بندی اقلام مطرح نیست، بلکه یک چرخه سفارش پایه تعیین می‌شود و هر کالا در ضریب صحیحی از چرخه پایه سفارش داده می‌شود. از آن جا که وقتی ضرایب کالاها به عدد مشترکی می‌رسند آن کالاها با هم سفارش داده می‌شوند، اصطلاحاً به این رویکرد «گروه بندی غیرمستقیم» می‌گویند. از این رو، دو رویکرد گروه بندی مستقیم و غیرمستقیم را برای مدل سازی مسئله به کار گرفته و نتایج آن‌ها را با هم مقایسه می‌کنیم. در سناریوی اول رویکرد گروه بندی مستقیم و در سناریوی دوم رویکرد گروه بندی غیرمستقیم ارائه شده است. در ادامه ابتدا مفروضات مسئله را بیان می‌کنیم.

• مفروضات

- در هر لحظه از زمان که سفارش یک یا چند قلم کالا به تعدادی از تأمین کنندگان داده می‌شود یک هزینه سفارش دهی کلی ایجاد می‌شود؛
- هزینه سفارش دهی جزئی وابسته به نوع کالا و تأمین کننده است؛
- کمبود کالا به صورت پس افت جزئی در نظر گرفته شده است؛
- پارامترهای مدل قطعی و ثابت اند؛
- اقلام با نرخ ثابتی در طول زمان فاسد می‌شوند؛
- ظرفیت تولید تأمین کنندگان محدود است؛
- به ازای کمبود هر واحد کالا در واحد زمان برای مشتریانی که منتظر می‌مانند جریمه تأخیر در نظر گرفته شده است.

لازم به ذکر است که هر بار که یک سفارش صادر می‌شود هزینه‌های ثابتی به وجود می‌آید. بخشی از این هزینه‌های ثابت وابسته به تأمین کننده است. بخشی از این هزینه‌های ثابت وابسته به نوع اقلام است (مثلاً الزامات گمرکی خاص). بخشی از هزینه سفارش نیز مستقل از اقلام و تأمین کننده است. در این نوشتار در حقیقت هزینه سفارش عمده را به صورت مستقل لحاظ کرده‌ایم. به عنوان مثال حالتی را در نظر بگیرید که همه اقلامی که در یک سفارش از یک فروشگاه اینترنتی را تأمین کنندگان مختلف، خریداری می‌شود یک هزینه حمل ثابت پرداخت می‌شود. بنابراین در این مثال هزینه سفارش مستقل از تأمین کنندگان است. اگرچه در موارد متعددی نیز هزینه عمده سفارش وابسته به تأمین کننده است و می‌تواند در توسعه این مقاله مد نظر قرار بگیرد.

در ادامه به بیان اندیس‌ها، پارامترها و متغیرهای مورد استفاده در هر دو سناریو می‌پردازیم.

۱.۳. اندیس‌ها و مجموعه‌ها

- I : مجموعه کالاها؛
- G : مجموعه گروه‌ها؛
- J : مجموعه تأمین کنندگان؛
- i : اندیس کالا؛
- g : اندیس گروه ($g = 1, \dots, |G|$)؛
- j : اندیس تأمین کننده.

• پارامترها

- A : هزینه عمده سفارش دهی؛
- a_{ij} : هزینه جزئی سفارش دهی کالای i به تأمین کننده j ؛
- D_i : تقاضای کالای i ؛
- c_{ij} : هزینه خرید یک واحد کالای i از تأمین کننده j ؛
- π_i : هزینه کمبود یک واحد کالای i در واحد زمان؛
- $\tilde{\pi}_i$: هزینه فروش از دست رفته به ازای یک واحد کالای i ؛
- β_i : نسبتی از تقاضای کالای i که در صورت کمبود منتظر می‌ماند؛
- θ_i : نرخ فاسد شدن کالای i ؛
- cap_{ij} : ظرفیت کالای i در تأمین کننده j در واحد زمان (سالانه).

• متغیرها

- k_i : نسبتی از طول چرخه کالای i که موجودی انبار مثبت است؛
- q_{ij} : مقدار خرید کالای i از تأمین کننده j در واحد زمان (سالانه)؛
- T : طول چرخه پایه؛
- T_i : فاصله بین دو سفارش متوالی کالای i ؛
- m_i : ضریب صحیح برای طول دوره بهینه کالای i ؛
- T_g : فاصله زمانی بین دو سفارش متوالی اقلام گروه g ؛
- x_{ig} : متغیر صفر و ۱ است؛ برابر ۱ خواهد بود اگر کالای i در گروه g قرار بگیرد و در غیر این صورت مساوی صفر خواهد بود؛
- y_{ij} : متغیر صفر و ۱ است. برابر ۱ خواهد بود در صورتی که تأمین کننده j کالای i را تأمین کند و در غیر این صورت مساوی صفر خواهد بود؛
- Z_g : متغیر صفر و ۱ است. برابر ۱ خواهد بود اگر حداقل یکی از اقلام در گروه g قرار گرفته باشد و در غیر این صورت مساوی صفر خواهد بود.

• تابع هدف

TC : کل هزینه‌ها.

لحاظ کردن فساد پذیری در مدل سازی کنترل موجودی موجب پیچیده تر شدن روابط می‌شود. معمولاً رابطه بین تغییرات موجودی و زمان در اقلام فساد پذیر با یک تابع غیرخطی که شکل نمایی دارد به صورت زیر بیان می‌شود. [۲۵]

$$\frac{dI_i(t)}{d(t)} + \theta_i I_i(t) = -D_i \quad 0 \leq t \leq k_i T_i \quad (1)$$

در این رابطه $I_i(t)$ موجودی خالص کالای i در لحظه t است. در واقع این رابطه نشان می‌دهد که موجودی، به مرور زمان به دو دلیل تقاضا و فاسد شدن در حال کاهش است.

واضح است که در زمان مواجهه با کمبود سطح، موجودی‌ها فقط بر اساس میزان تقاضای پس افت کاهش می‌یابد. بنابراین تغییرات موجودی در زمان‌هایی که

میزان خرید کالای i در واحد زمان (سالانه) را می‌توان بر اساس رابطه‌ی ۷ از خرید سالانه محاسبه کرد:

$$\sum_j q_{ij} = \frac{Q_i}{T_i} = \frac{\lambda}{T_i} \left(\frac{D_i}{\theta_i} (e^{\theta_i k_i T_i} - 1) + \beta_i D_i (T_i - k_i T_i) \right) \quad (7)$$

هزینه‌ی کمبود وابسته به زمان کالای i در یک دوره (BC_i) :

$$BC_i = -\pi_i \int_{\frac{k_i T_i}{T_i}}^{\frac{T_i}{T_i}} I_i(t) dt = \pi_i \int_{\frac{k_i T_i}{T_i}}^{\frac{T_i}{T_i}} \beta_i D_i (t - k_i T_i) dt \quad (8)$$

$$= \frac{\pi_i \beta_i D_i (1 - k_i)^2 T_i^2}{2}$$

هزینه‌ی فروش از دست رفته‌ی کالای i در یک دوره (LS_i)

$$LS_i = (1 - \beta_i) D_i (T_i - k_i T_i) \pi_i \quad (9)$$

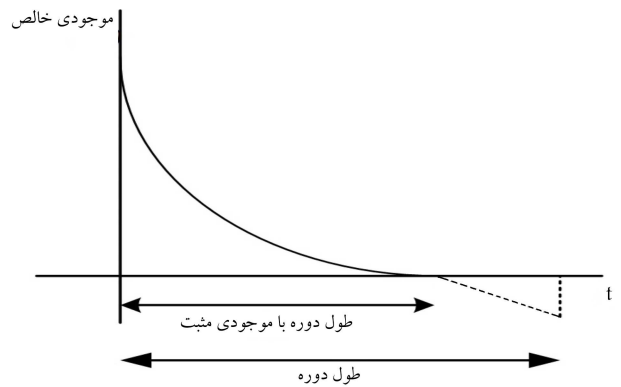
هزینه‌ی عمده‌ی سفارش در هر دوره سفارش یکبار پرداخت می‌شود. هزینه‌ی جزئی سفارش به هر تأمین‌کننده‌ی منتخب نیز در هر دوره سفارش یکبار پرداخت می‌شود.

۲.۳. سناریو اول: رویکرد گروه‌بندی مستقیم

سناریوی اول مسئله را با استفاده از رویکرد گروه‌بندی مستقیم مدل‌سازی می‌کنیم. یک زنجیره‌ی دوسطحی را در نظر بگیرید که در آن خریدار برای تأمین محصول باید از میان چندین تأمین‌کننده کالای مورد نظرش را خریداری کند، در حالی که تأمین‌کنندگان برای کالاهاى مختلف ظرفیت و قیمت‌های متفاوتی ارائه می‌دهند. هر بار سفارش اقلام به تأمین‌کنندگان هزینه‌ی سفارش جزئی و هزینه‌ی سفارش کلی را شامل می‌شود. هزینه‌های خریدار شامل هزینه‌های سفارش‌دهی، نگهداری موجودی، خرید، کمبود و فروش از دست رفته است. با توجه به این که در این تحقیق کمبود به صورت پس‌افت جزئی لحاظ شده است، بخشی از خرید به صورت سفارش‌های معوق به خریدار عرضه می‌شود و بخشی نیز به صورت فروش از دست رفته است. در این رویکرد به دنبال کمیته کردن هزینه‌های خریدار، تعیین میزان سفارش به هر تأمین‌کننده و محاسبه‌ی طول دوره سفارش و گروه‌بندی اقلام هستیم. رویکرد گروه‌بندی مستقیم بدین ترتیب خواهد بود که ابتدا اقلام در گروه‌های مختلف قرار گرفته و سپس چرخه‌ی بهینه‌ی سفارش برای هر گروه تعیین می‌شود. در این حالت، تعداد گروه‌ها را می‌توان از قبل مفروض گرفت یا بیشینه‌ی تعداد گروه‌ها را برابر با تعداد اقلام در مدل لحاظ کرده و تعداد گروه‌ها را در حل مدل تعیین کرد. سفارش‌های اقلام هر گروه به صورت مشترک انجام می‌گیرد. در ادامه به بیان اندیس و متغیرهای مخصوص این رویکرد می‌پردازیم.

با توجه به مفروضات بیان شده و برای درک بهتر این رویکرد، وضعیت موجودی در دست برای چهار قلم کالا در شکل ۲ ترسیم شده است. محور افقی (t) نشان‌دهنده‌ی زمان است که عموماً برحسب سال بیان می‌شود و محور عمودی $I_i(t)$ میزان موجودی برحسب واحد تقاضاست. همان‌طور که در شکل ۲ مشاهده می‌کنیم کالای ۱ و ۲ در یک گروه و کالای ۳ و ۴ در گروه دیگری قرار دارند و اقلام هر گروه با هم سفارش داده می‌شوند.

تابع هدف که در معادله‌ی ۱۰ نشان داده شده است شامل کمیته کردن کل هزینه‌هاست که قسمت اول هزینه‌ی عمده‌ی سفارش، قسمت دوم هزینه‌ی جزئی سفارش، قسمت سوم مربوط به هزینه‌ی نگهداری، قسمت چهارم هزینه‌ی خرید، قسمت پنجم هزینه‌ی کمبود پس‌افت و قسمت ششم هزینه‌ی فروش از دست رفته است. فروش از دست رفته به دلایلی مانند طولانی شدن بیش از اندازه‌ی زمان انتظار

شکل ۱. نمودار سطح موجودی یک قلم کالای فسادپذیر در یک دوره.

کمبود وجود دارد از رابطه‌ی ۲ پیروی می‌کند.

$$\frac{dI_i(t)}{dt} = -\beta_i D_i \quad k_i T_i \leq t \leq T_i \quad (2)$$

بر این اساس و با توجه به این که تغییرات موجودی اقلام فسادپذیر هم به دلیل نرخ فساد و هم به دلیل نرخ تقاضا کاهش می‌یابد و این موضوع در معادله‌ی دیفرانسیل ۱ نشان داده شده، نمودار جریان موجودی هر قلم کالای فسادپذیر با اقلام بادوام متفاوت خواهد بود. نمودار جریان موجودی به صورت شکل ۱ به دست می‌آید که در آن محور افقی (t) نشان‌دهنده‌ی زمان (عموماً برحسب سال) است و محور عمودی $I_i(t)$ میزان موجودی کالای i برحسب واحد تقاضاست. در مطالعات متعدد، از جمله در مطالعه‌ی آی و همکاران،^[۲۱] موضوع اقلام فسادپذیر بررسی و نمودار جریان موجودی آن رسم شده است.

به دست آوردن تابع موجودی به دو بخش تفکیک می‌شود. در قسمت اول که کمبود وجود ندارد رابطه‌ی موجودی به صورت معادله‌ی ۳ به دست می‌آید:

$$I_i(t) = \frac{D_i}{\theta_i} \left(e^{\theta_i (k_i T_i - t)} - 1 \right) \quad 0 \leq t \leq k_i T_i \quad (3)$$

از نقطه‌ی بی که کمبود اتفاق می‌افتد رابطه‌ی موجودی به صورت معادله‌ی ۴ محاسبه می‌شود.

$$I_i(t) = -\beta_i D_i (t - k_i T_i) \quad k_i T_i \leq t \leq T_i \quad (4)$$

محاسبه‌ی رابطه‌های ۳ و ۴ از معادلات دیفرانسیلی ۱ و ۲ در بسیاری از منابع مربوط به اقلام فسادپذیر^[۲۵] موجود است. بر این اساس روابط مربوط به هر یک از اقلام به شرح زیر محاسبه می‌شود:

هزینه‌ی نگهداری یک نوع کالا در یک دوره (HC_i)

$$HC_i = h_i \int_0^{k_i T_i} I_i(t) dt = h_i \int_0^{k_i T_i} \frac{D_i}{\theta_i} \left(e^{\theta_i (k_i T_i - t)} - 1 \right) dt \quad (5)$$

$$= h_i \frac{D_i}{\theta_i^2} \left(e^{\theta_i k_i T_i} - \theta_i k_i T_i - 1 \right)$$

میزان خرید کالای i در یک دوره از تأمین‌کنندگان (Q_i) :

$$Q_i = (I_i(0) - I_i(T_i)) \quad (6)$$

$$= \left(\frac{D_i}{\theta_i} (e^{\theta_i k_i T_i} - 1) + \beta_i D_i (T_i - k_i T_i) \right)$$

با توجه به این که ظرفیت تولید تأمین‌کنندگان در واحد زمان (سالانه) لحاظ شده در مدل‌سازی از متغیر مربوط به میزان خرید در واحد زمان (سالانه) استفاده می‌کنیم.

است. محدودیت ۱۴ برای تضمین این که ظرفیت تأمین کننده نقض نشود استفاده شده است. در واقع هر تأمین کننده حداکثر بر اساس ظرفیت خود می تواند سهمی در تقاضا داشته باشد. محدودیت ۱۵ درصد تقاضایی که مستقیماً از انبار برآورده شده را نشان می دهد که باید کم تر یا مساوی ۱ باشد. محدودیت های ۱۶ و ۱۷ نیز نوع متغیرها را مشخص می کنند.

با توجه به این که وجود متغیر تصمیم در توان به پیچیدگی مسئله می افزاید و حل آن را با استفاده از نرم افزارهای موجود دشوار می کند، از تقریب بسط تیلور (رابطه ۱۸) برای ساده سازی آن استفاده می کنیم.

$$e^{\theta_i k_i T_i} \approx 1 + \theta_i k_i T_i + \frac{\theta_i^2 k_i^2 T_i^2}{2} \quad (18)$$

با جایگذاری رابطه ۱۸ در مدل سازی مسئله، تابع هدف ۱۰ و محدودیت ۱۱ به ترتیب به صورت روابط ۱۹ و ۲۰ به دست می آید. بنابراین مدل سازی مسئله چنین خواهد بود:

$$\begin{aligned} \min TC = & \sum_g \frac{AZ_g}{T_g} + \sum_i \sum_j \sum_g \frac{a_{ij} x_{ij} y_{ij}}{T_g} \\ & + \sum_i \sum_g \left(\frac{1}{\tau}\right) h_i D_i k_i^2 T_g x_{ig} + \sum_i \sum_j c_{ij} q_{ij} \\ & + \sum_i \sum_g \frac{\pi_i \beta_i D_i (1-k_i)^2 T_g x_{ig}}{\tau} \\ & + \sum_i D_i (1-k_i) (1-\beta_i) \hat{\pi}_i \end{aligned} \quad (19)$$

s.t.

$$\sum_j q_{ij} = \sum_g D_i \left(k_i + \frac{\theta_i k_i^2 T_g}{\tau} + \beta_i (1-k_i) \right) x_{ig} \quad \forall i \quad (20)$$

با توجه به تعداد زیاد محدودیت ها و وجود متغیرهای صفر و ۱، حل تحلیلی این مسئله دشوار است. از این رو حالت خاصی را در قضیه ۱ بررسی می کنیم.

قضیه ۱: فرض کنید که تنها یک تأمین کننده وجود دارد ($J=1$) و همه تقاضای مقدار بهینه ی متغیر k_i از رابطه ۲۱ به دست می آید:

$$k_i = \frac{\pi_i}{h_i + \pi_i + \theta_i} \quad (21)$$

اثبات: با جایگذاری مقادیر $J=1$, $\beta_i=1$ در مدل سازی مسئله، محدودیت ۲۰ مطابق رابطه ۲۲ به دست می آید:

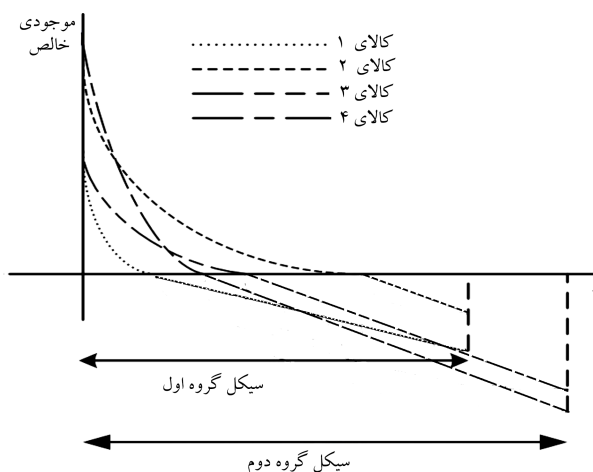
$$q_i = \sum_g D_i \left(1 + \frac{\theta_i k_i^2 T_g}{\tau} \right) x_{ig} \quad \forall i \quad (22)$$

با جایگذاری رابطه ۲۲ در تابع هدف رابطه ۲۳ به دست می آید:

$$\begin{aligned} \min TC = & \sum_g \frac{AZ_g}{T_g} + \sum_i \sum_g \frac{a_i x_{ig}}{T_g} + \sum_i \sum_g \left(\frac{1}{\tau}\right) h_i D_i k_i^2 T_g x_{ig} \\ & + \sum_i \sum_g D_i \left(1 + \frac{\theta_i k_i^2 T_g}{\tau} \right) x_{ig} \\ & + \sum_i \sum_g \frac{\pi_i \beta_i D_i (1-k_i)^2 T_g x_{ig}}{\tau} \end{aligned} \quad (23)$$

به ازای مقادیر ثابت متغیرهای صفر و ۱ x_{ig} و Z_g از رابطه ۲۳ نسبت به k_i مشتق گیری می کنیم که حاصل آن در رابطه ۲۴ آمده است:

$$\begin{aligned} h_i D_i k_i \left(\sum_g T_g x_{ig} \right) + D_i \theta_i k_i \left(\sum_g T_g x_{ig} \right) \\ - \pi_i \beta_i D_i (1-k_i) \left(\sum_g T_g x_{ig} \right) = 0 \end{aligned} \quad (24)$$

شکل ۲. مثالی از وضعیت موجودی در دست در رویکرد گروه بندی مستقیم با چهار کالا و دو گروه.

و طولانی شدن صف اتفاق می افتد و لذا مشتریان منتظر نمی مانند و از کالاهای جایگزین استفاده می کنند. مشتریانی که امکان استفاده از کالای جایگزین را ندارند، منتظر می مانند تا تقاضای خود را با تأخیر تأمین کنند. به عنوان مثال برخی کالاهای دارویی در این خصوص مصداق پیدا می کند. مشتری به دلایلی مانند ضرورت مصرف دارو، امکان استفاده از داروهای جایگزین و یا زمان انتظار، تصمیم می گیرد که منتظر بماند یا از تقاضای خود صرف نظر کند.

$$\begin{aligned} \min TC = & \sum_g \frac{AZ_g}{T_g} + \sum_i \sum_j \sum_g \frac{a_{ij} x_{ij} y_{ij}}{T_g} \\ & + \sum_i \sum_g \frac{h_i D_i}{T_g \theta_i^2} \left(e^{\theta_i k_i T_g} - \theta_i k_i T_g - 1 \right) x_{ig} \\ & + \sum_i \sum_j c_{ij} q_{ij} + \sum_i \sum_g \frac{\pi_i \beta_i D_i (1-k_i)^2 T_g x_{ig}}{\tau} \\ & + \sum_i D_i (1-k_i) (1-\beta_i) \hat{\pi}_i \end{aligned} \quad (10)$$

محدودیت های مدل به شرح زیر است:

$$\sum_j q_{ij} = \sum_g \frac{1}{T_g} \left(\frac{D_i}{\theta_i} \left(e^{\theta_i k_i T_g} - 1 \right) + \beta_i D_i (T_g - k_i T_g) \right) x_{ig} \quad \forall i \in I \quad (11)$$

$$\sum_g x_{ig} = 1 \quad \forall i \in I \quad (12)$$

$$z_g \geq \frac{1}{|G|} \sum_i x_{ig} \quad \forall g \in G \quad (13)$$

$$q_{ij} \leq cap_{ij} y_{ij} \quad \forall i \in I, j \in J \quad (14)$$

$$k_i \leq 1 \quad \forall i \in I \quad (15)$$

$$T_g, q_{ij}, k_i \geq 0 \quad \forall i \in I, j \in J, g \in G \quad (16)$$

$$x_{ig}, y_{ij}, z_g \in \{0, 1\} \quad \forall i \in I, j \in J, g \in G \quad (17)$$

محدودیت ۱۱ میزان خرید هر قلم کالا را بر اساس کل فروش و فساد کالا تعیین می کند. محدودیت ۱۲ با توجه به رویکرد گروه بندی مستقیم و این نکته که اقلام باید در گروه های متفاوت قرار گیرند تضمین می کند که هر کالا حتماً در یک گروه قرار بگیرد. مقدار Z_g در محدودیت ۱۳ زمانی باید مقدار بگیرد که دست کم یک قلم کالا در گروه g قرار بگیرد، زیرا مقدار $\sum_j x_{jg}$ شامل تعداد کالاهای گروه g

پنجم هزینه کمیبود پس‌افت و قسمت ششم هزینه‌ی فروش از دست رفته است.

$$\begin{aligned} \min TC = & \frac{A}{T} + \sum_i \sum_j \frac{a_{ij} y_{ij}}{m_i T} \\ & + \sum_i \frac{h_i}{m_i T} \frac{D}{\theta_i} (e^{\theta_i k_i m_i T} - \theta_i k_i m_i T - 1) \\ & + \sum_i \sum_j c_{ij} q_{ij} + \sum_i \frac{\pi_i \beta_i D_i (\lambda - k_i)^2 m_i T}{2} \\ & + \sum_i D_i (1 - k_i) (1 - \beta_i) \hat{\pi}_i \end{aligned} \quad (26)$$

محدودیت‌های مدل عبارت‌اند از:

$$\sum_j q_{ij} = \frac{1}{m_i T} (\frac{D_i}{\theta_i} (e^{\theta_i k_i m_i T} - 1) + \beta_i D_i (m_i T - k_i m_i T)) \quad \forall i \in I \quad (27)$$

$$q_{ij} \leq cap_{ij} \times y_{ij} \quad \forall i \in I, j \in J \quad (28)$$

$$k_i \leq 1 \quad \forall i \in I \quad (29)$$

$$m_i \geq 1 \quad \forall i \in I \quad (30)$$

$$T, q_{ij}, k_i, m_i \geq 0 \quad \forall i \in I, j \in J \quad (31)$$

$$y_{ij} \in \{0, 1\} \quad \forall i \in I, j \in J \quad (32)$$

$$m_j \quad \forall j \in J \quad \text{عدد صحیح} \quad (33)$$

محدودیت ۲۷ میزان خرید هر کالا را براساس کل فروش و فساد کالا مشخص می‌کند. محدودیت ۲۸ به این منظور است که ظرفیت تأمین‌کننده نقض نشود. محدودیت ۲۹ نسبتی از زمان را نشان می‌دهد که کالا دچار کمیبود نشده است (این متغیر همواره بین صفر و ۱ است). محدودیت ۳۰ تضمین می‌کند که ضریب عدد صحیح طول دوره‌ی هر کالا بزرگ‌تر یا مساوی ۱ باشد. محدودیت‌های ۳۱ تا ۳۳ نیز نوع متغیرهای تصمیم را مشخص می‌کنند.

همان‌طور که در سناریوی اول نیز اشاره شد، وجود متغیر تصمیم در توان به پیچیدگی مسئله اضافه کرده و حل آن را با استفاده از نرم‌افزارهای موجود دشوار می‌کند. با جایگذاری رابطه‌ی ۱۸ در مدل‌سازی مسئله، تابع هدف به صورت رابطه‌ی ۳۴ به دست می‌آید:

$$\begin{aligned} & \frac{A}{T} + \sum_i \sum_j \frac{d_{ij} y_{ij}}{m_i T} + \sum_i \frac{1}{T} h_i D_i k_i m_i T \\ & + \sum_i \sum_j c_{ij} q_{ij} + \sum_i \frac{\pi_i \beta_i D_i (\lambda - k_i)^2 m_i T}{2} \\ & + \sum_i D_i (1 - k_i) (1 - \beta_i) \hat{\pi}_i \end{aligned} \quad (34)$$

همچنین با جایگذاری رابطه‌ی ۱۸ در محدودیت‌ها، تنها محدودیت ۲۷ تغییر می‌کند که در رابطه‌ی ۳۵ نشان داده شده است.

$$\sum_j q_{ij} = D_i (k_i + \frac{\theta_i k_i m_i T}{2} + \beta_i (1 - k_i)) \quad \forall i \quad (35)$$

در این رویکرد گروه‌بندی نیز به طریق مشابه قضیه‌ی ۱ می‌توان اثبات کرد که در حالت خاص با یک تأمین‌کننده و کمیبود پس‌افت، مقدار بهینه‌ی متغیر k_i از رابطه‌ی ۲۱ به دست می‌آید.

با حل رابطه‌ی ۲۴ نسبت به متغیر k_i ، مقدار آن به دست می‌آید که در رابطه‌ی ۲۱ نشان داده شده است. به‌ازای هر مجموعه از متغیرهای صفر و ۱ x_{ig} و Z_g مشتق دوم تابع هدف نسبت به k_i توسط رابطه‌ی ۲۵ نشان داده شده است.

$$\frac{\partial^2 TC}{\partial k_i^2} = D_i h_i \sum_g T_g x_{ij} + D_i \theta_i \sum_g T_g x_{ij} + \pi_i \beta_i D_i \sum_g T_g x_{ij} \quad (25)$$

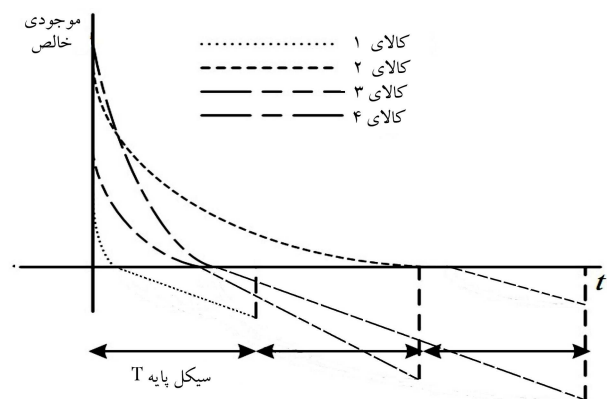
با توجه به مثبت بودن پارامترهای D_i ، h_i ، π_i و β_i ، مشتق دوم تابع هدف همواره مثبت است و بنابراین مقدار به دست آمده برای k_i به‌ازای هر مجموعه از متغیرهای صفر و ۱ x_{ig} و Z_g کمینه‌ی مطلق تابع است.

بر اساس مقدار به دست آمده برای k_i ، می‌توان نتیجه‌گیری کرد که با افزایش نرخ فسادپذیری کالا، درصد بیشتری از تقاضا را باید با کمیبود مواجه کرد تا از فساد بالای موجودی اقلام جلوگیری شود. به همین ترتیب افزایش هزینه‌ی نگهداری هر واحد کالا نیز موجب افزایش درصد تقاضای مواجه با کمیبود می‌شود. در نهایت افزایش هزینه‌ی کمیبود هر واحد کالا موجب نگهداری مقدار بیشتری از آن کالا در انبار می‌شود.

۳.۳. سناریو دوم: رویکرد گروه‌بندی غیرمستقیم

از دیگر رویکردهای سفارش هم‌زمان، گروه‌بندی غیرمستقیم اقلام است. در این رویکرد یک چرخه‌ی پایه انتخاب می‌شود و هر کالا در ضریب صحیحی از چرخه‌ی پایه سفارش داده می‌شود. برای درک بیشتر این رویکرد نمودار موجودی چهار کالا در شکل ۳ نشان داده شده است که در این جا نیز محور افقی (t) نشان‌دهنده زمان است و محور عمودی $I_i(t)$ میزان موجودی برحسب واحد تقاضا را نشان می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌کنیم کالای ۱ زمان چرخه‌ی پایه T دارد. کالای ۲ زمان چرخه‌ی پایه $2T$ دارد و کالای ۳ و ۴ زمان چرخه‌ی پایه $3T$ دارند. بنابراین هر کالا در مضرب صحیحی از زمان چرخه‌ی پایه سفارش داده می‌شود. متغیری که در این رویکرد نسبت به رویکرد قبلی اضافه می‌شود m_j خواهد بود که ضریب صحیح برای طول دوره بهینه‌ی کالای j است.

تابع هدف که در معادله‌ی ۲۶ نشان داده شده است شامل کمینه کردن کل هزینه‌هاست که قسمت اول هزینه‌ی کلی سفارش، قسمت دوم هزینه‌ی جزئی سفارش، قسمت سوم هزینه‌ی نگهداری، قسمت چهارم هزینه‌ی خرید، قسمت

شکل ۳. مثالی از نمودار موجودی در دست در رویکرد گروه‌بندی غیرمستقیم با چهار کالا.

جدول ۲. پارامترهای مثال عددی.

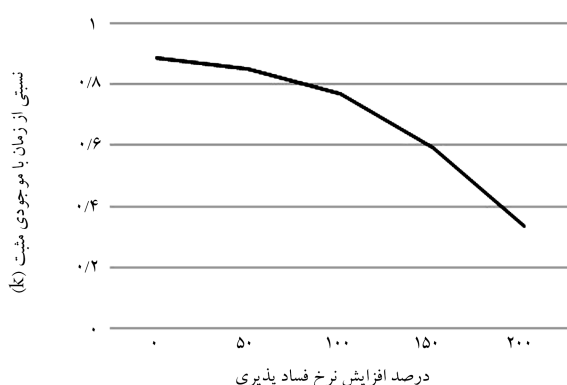
کالا (i)	۱	۲	۳	۴
cap_{i2}	۱۰۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰
cap_{i1}	۱۵۰۰	۱۰۰۰	۵۰	۴۰۰
θ_i	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸
D_i	۲۰۰۰	۱۰۰۰	۳۰۰	۹۰
π_i	۳۰	۴۰	۳۰	۴۰
β_i	۰/۷	۰/۷	۰/۹	۰/۹
$\hat{\pi}_i$	۴۰	۳۰	۴۰	۳۰
h_i	۰/۷۵	۱/۲۵	۱	۱/۵
c_{i2}	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰
c_{i1}	۲۰	۱۰	۳۰	۲۰
a_{i2}	۵	۵	۱۵	۱۰
a_{i1}	۵	۷	۱۰	۱۵

جدول ۳. نتایج حل مثال عددی با رویکرد گروه بندی مستقیم.

کالا (i)	شماره گروه (g)	q_{i2}	q_{i1}	k_i	T_g
۱	۱	۱۰۰۰	۱۰۰۸/۲۳	۱	۰/۱۰۳
۲	۱	۵۰۰	۴۶۸/۶۲	۰/۸۸	۰/۱۰۳
۳	۲	۲۵۳/۵۱	۵۰	۰/۹۹	۰/۳۰۵
۴	۲	۰	۹۱/۰۹	۱	۰/۳۰۵

جدول ۴. نتایج حل مثال عددی با رویکرد گروه بندی غیرمستقیم.

کالا (i)	m_i	q_{i2}	q_{i1}	k_i	$m_i T$
۱	۱	۱۰۰۰	۱۰۰۸/۳۹۵	۱	۰/۱۰۵
۲	۱	۵۰۰	۴۶۸/۶۸۸	۰/۸۸۵	۰/۱۰۵
۳	۲	۲۵۲/۵۱۹	۵۰	۱	۰/۲۱۰
۴	۳	۰	۹۱/۱۳۳	۱	۰/۳۱۵

شکل ۴. تأثیر تغییرات پارامتر نرخ فساد پذیری کالای ۲ بر متغیر k_i نسبتی از زمان با موجودی مثبت در رویکرد گروه بندی مستقیم.

در جدول ۳ نشان داده شده است. هزینه کل برابر $۱۰/۹۱۰/۶۶۰$ دلار شده است. همان طور که از نتایج ارائه شده در جدول ۳ مشخص است، اقلام در دو گروه قرار گرفته اند. از آنجا که تقاضای کالای ۱ و ۲ نسبت به کالاهای ۳ و ۴ بسیار بیشتر و هزینه های جزئی سفارش آن ها کم تر است، انتظار می رفت که در گروه مشابهی قرار بگیرند. بنابراین گروه بندی به دست آمده در نتایج مطابق انتظار است.

نتایج حل مثال عددی با استفاده از رویکرد گروه بندی غیرمستقیم در جدول ۴ نشان داده شده است. هزینه کل بر اساس روش غیرمستقیم $۶۵۹۳۳/۹۸۵$ دلار و دوره ی پایه برابر $۰/۱۰۵$ سال است.

همان طور که از نتایج جدول ۴ مشخص است، کالای ۱ و ۲ دوره ی سفارش برابر دوره ی پایه دارند. دوره ی سفارش کالای ۳ و ۴ به ترتیب دو و سه برابر دوره ی پایه است. بنابراین کالای ۱ و ۲ همواره با هم سفارش داده می شوند و در دوره های زمانی ۶ برابر دوره ی پایه همه اقلام با هم سفارش داده می شوند. همان طور که قبلاً نیز اشاره شد، گروه های تشکیل شده در رویکرد گروه بندی غیرمستقیم در دوره های مختلف دوره ی پایه تشکیل می شوند.

۱.۴. تحلیل حساسیت نسبت به نرخ فساد پذیری

برای تحلیل چگونگی تغییر نتایج به ازای پارامترهای مختلف، در ابتدا به تغییر نرخ فساد پذیری اقلام می پردازیم. نمونه ای از این تغییرات در ارتباط با کالای ۲ در شکل ۴

۴. بحث و تحلیل نتایج

به منظور تحلیل مدل ارائه شده در این نوشتار، یک مثال عددی طراحی شده و تحلیل های لازم روی آن انجام می شود. این مثال عددی به مقایسه ی سناریوهای گروه بندی مستقیم و گروه بندی غیرمستقیم می پردازد. بدین منظور یک شرکت توزیع کننده ی اقلام دارویی را در نظر بگیرید که چهار نوع دارو را از دو تأمین کننده خریداری می کند. در خصوص داروهای ۳ و ۴ داروهای مشابه کمتری در بازار وجود دارد و لذا ۹۰ درصد مشتریانی که با کمبود مواجه می شوند منتظر می مانند تا با تأخیر دارو را دریافت کنند. در خصوص داروهای ۱ و ۲ با توجه به امکان استفاده از داروهای جایگزین، حدود ۷۰ درصد مشتریانی که با کمبود مواجه می شوند منتظر می مانند. دو تأمین کننده برای تولید داروها دارای ظرفیت مشخص هستند. پارامترهای مسئله در جدول ۲ ارائه شده است.

پارامترهای D_i که مربوط به تقاضای کالای i و cap_{i2} که ظرفیت کالای i در تأمین کننده z هستند، برحسب واحد تقاضا هستند که در این مثال بر اساس تعداد اقلام بیان می شود. هزینه ها در پارامترهای A که مربوط به هزینه عمده سفارش دهی است عبارت است از: a_{ij} : هزینه جزئی سفارش دهی کالای i از تأمین کننده j ؛

c_{ij} : هزینه خرید یک واحد کالای i از تأمین کننده j ؛

π_i : هزینه کمبود یک واحد کالای i در واحد زمان؛

$\hat{\pi}_i$: هزینه فروش از دست رفته به ازای یک واحد کالای i .

این هزینه ها برحسب واحد پول در نظر گرفته شده اند که در این مثال بر اساس دلار است. پارامترهای θ_i و β_i نیز به ترتیب نرخ مشتریانی که منتظر می مانند و نرخ فاسد شدن کالا هستند و بنابراین بدون واحد اندازه گیری هستند. واحد زمان نیز برابر یک سال در نظر گرفته شده است. هزینه سفارش دهی عمده برابر ۲۰ دلار است.

این مثال با استفاده از نرم افزار GAMS کد نویسی شده و با ابزار حل BARON حل شده و پاسخ های مربوط به میزان خرید اقتصادی، طول دوره ی بهینه ی سفارش، هزینه های مربوط و تعداد گروه های تشکیل یافته در هر حالت در جدول های ۳ و ۴ نشان داده شده است. لازم به ذکر است که در سناریوی اول که گروه بندی مستقیم است تعداد گروه ها را حداکثر برابر با تعداد کالاها در نظر گرفته و مدل تعیین می کند که چه تعداد گروه تشکیل شود. نتایج حل مثال عددی با استفاده از رویکرد گروه بندی مستقیم

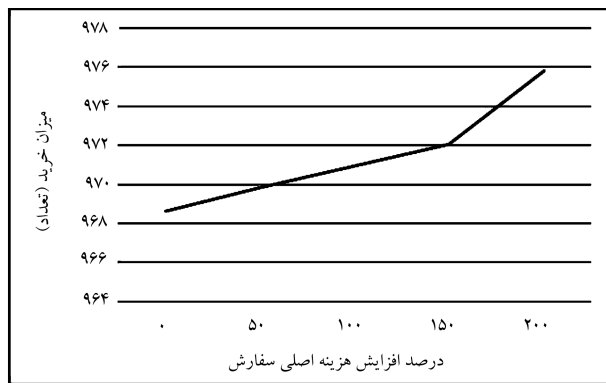
بر اساس بررسی انجام شده و با افزایش هزینه‌های سفارش تا میزان ۲۰۰ درصد، تأثیر قابل توجهی بر متغیر k مشاهده نشد. بنابراین به نظر می‌رسد که متغیر k بیشتر متأثر از نرخ فسادپذیری و هزینه‌های کمبود است.

با توجه به ثابت ماندن نسبتی از زمان با موجودی مثبت (k) و افزایش طول دوره، انتظار داریم که با افزایش هزینه اصلی سفارش میزان خرید کل نیز افزایش یابد. چرا که با افزایش طول دوره، میزان انباشته خرید در هر دوره افزایش می‌یابد و با افزایش سطح موجودی انبار مقدار اتلاف و فساد کالا بیشتر می‌شود. بنابراین برای تأمین مقدار مشابهی از تقاضا باید حجم خرید افزایش یابد. شکل ۷ تغییرات میزان خرید کالای ۲ را با توجه به افزایش هزینه اصلی سفارش نشان می‌دهد و رفتار نمودار مطابق انتظار است.

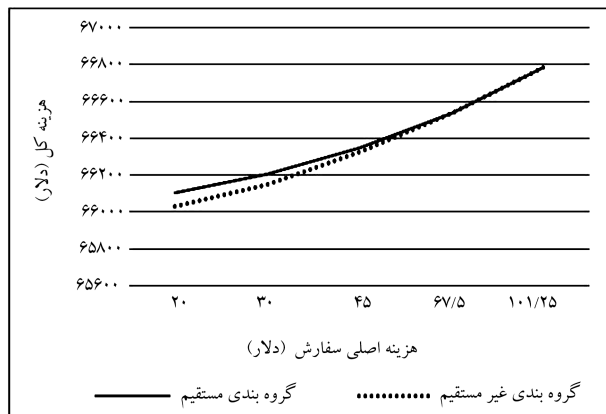
همانطور که انتظار می‌رفت و در شکل ۷ نیز نشان داده شده است، با افزایش هزینه اصلی سفارش، اندازه‌ی انباشته‌ی خرید افزایش یافته است.

۳.۴. مقایسه‌ی هزینه‌ها در مدل گروه‌بندی مستقیم با گروه‌بندی غیرمستقیم

در این بخش به مقایسه‌ی عملکرد دو رویکرد گروه‌بندی بر اساس میزان هزینه کل می‌پردازیم. همان‌طور که در شکل ۸ مشاهده می‌کنیم، در ابتدا و برای هزینه اصلی سفارش ۲۰ دلاری، رویکرد غیرمستقیم هزینه‌ی نسبتاً کمتری در مقایسه

شکل ۷. تأثیر تغییرات پارامتر هزینه اصلی سفارش کالای ۲ بر متغیر میزان خرید کل.

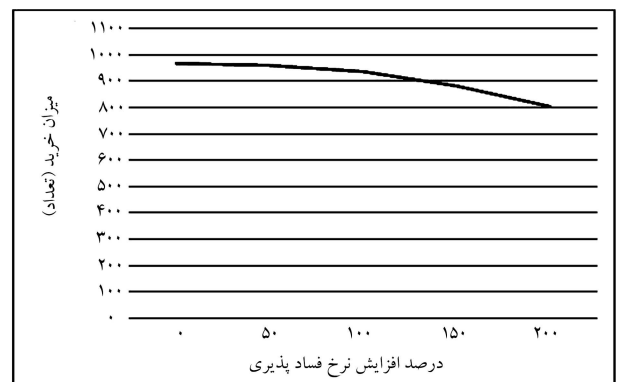
شکل ۸. مقایسه‌ی عملکرد گروه‌بندی مستقیم و غیرمستقیم در مقادیر مختلف هزینه اصلی سفارش.

نشان داده شده است که در آن محور افقی بیان‌گر درصد افزایش نرخ فسادپذیری (θ_i) و محور عمودی نشان‌دهنده‌ی نسبتی از زمان با موجودی مثبت اقلام (k_i) است. رفتار دیگر اقلام در هر دو رویکرد گروه‌بندی مشابه کالای ۲ است. همان‌طور که در شکل ۴ نشان داده شده است، افزایش نرخ فسادپذیری موجب کاهش نسبتی از زمان با موجودی مثبت از کالای ۲ شده است. به بیان دیگر افزایش فسادپذیری کالای موجب کاهش مدت زمانی می‌شود که موجودی انبار مثبت است تا بدین ترتیب از زیان حاصل از فاسد شدن زیاد اقلام جلوگیری شود. این موجب می‌شود که میزان کل فروش کاهش یابد؛ چرا که درصد بیشتری از تقاضای اقلام با کمبود مواجه می‌شود و چون کمبود به صورت پس‌افت جزئی است بخشی از تقاضایی که با کمبود مواجه شده از دست می‌رود. کاهش میزان خرید کالای ۲ نسبت به افزایش نرخ فسادپذیری در شکل ۵ نشان داده شده است.

همان‌طور که انتظار می‌رفت و در شکل ۵ نیز نشان داده شده است با افزایش نرخ فسادپذیری، میزان کالای خریداری شده کاهش می‌یابد؛ چرا که مدل بخش بیشتری از تقاضا را با کمبود مواجه کرده و در نتیجه فروش کل کاهش خواهد یافت.

۲.۴. تحلیل حساسیت نسبت به هزینه اصلی سفارش

افزایش هزینه اصلی سفارش به صورت کلی موجب می‌شود که تعداد دفعات سفارش کاهش یابد و به طول هر دوره سفارش افزوده شود. این موضوع در شکل ۶ نشان داده شده است که در آن محور افقی درصد افزایش هزینه اصلی سفارش (A) و محور عمودی طول دوره سفارش برحسب سال است.

شکل ۵. تأثیر تغییرات پارامتر نرخ فسادپذیری کالای ۲ بر متغیر میزان خرید در رویکرد گروه‌بندی مستقیم.

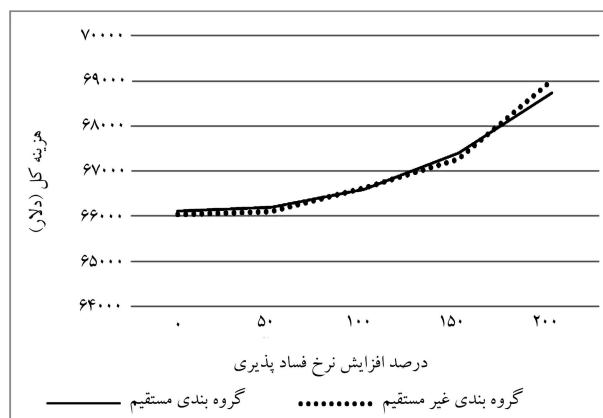
شکل ۶. تأثیر تغییرات پارامتر هزینه اصلی سفارش کالای ۲ بر متغیر طول دوره سفارش.

دو سطحی در نظر گرفته شد که در آن خریدار از میان چندین تأمین کننده به انتخاب می پردازد. در صورت مواجهه با کمبود بخشی از تقاضا از دست خواهد رفت و بخش دیگر منتظر می ماند. هزینه جزئی سفارش وابسته به کالا و تأمین کننده است در حالی که هزینه کلی سفارش مستقل از آن هاست و در هر بار سفارش لحاظ می شود. در هر کدام از روش های سفارش هم زمان (گروه بندی مستقیم و غیرمستقیم) مقدار بهینه سفارش اقتصادی، طول دوره بهینه، طول دوره بی که کمبود وجود ندارد و همچنین درصدی از تقاضا که با کمبود مواجه نمی شود و میزان هزینه های سیستم محاسبه شد. در نهایت با استفاده از یک مثال عددی دو روش گروه بندی مستقیم و غیرمستقیم با هم مقایسه شد.

در هر دو رویکرد گروه بندی برای سهولت محاسبات، از تقریب بسط تیلور استفاده شد. در حالت خاصی که تنها یک تأمین کننده وجود دارد و کمبود به صورت پس افت رخ می دهد، مقدار بهینه متغیر مربوط به نسبتی از زمان که موجودی انبار مثبت است، محاسبه شد. بر این اساس هزینه های کمبود و نگهداری و همچنین نرخ فساد در نسبتی از زمان که موجودی مثبت است تأثیر می گذارد.

تحلیل حساسیت مدل در یک مثال عددی نشان داد که افزایش نرخ فسادپذیری موجب کاهش نسبتی از زمان با موجودی مثبت شده و درصد بیشتری از تقاضا با کمبود مواجه می شود. این موجب می شود تا میزان فروش کل کاهش یابد. همچنین تحلیل حساسیت مدل در مثال عددی نشان داد که افزایش هزینه اصلی سفارش تأثیر قابل توجهی در نسبتی از زمان با موجودی مثبت ندارد. این نتیجه با حالت خاص مدل که در قضیه ۱ بیان شده است، مطابقت دارد. افزایش هزینه اصلی سفارش نیز موجب افزایش طول دوره و همچنین افزایش کل خرید می شود.

موارد متعددی را در توسعه های آتی این تحقیق می توان در نظر گرفت. اولاً نرخ فاسد شدن و تقاضا در اقلام فسادپذیر می تواند تابعی از زمان، یا احتمالی باشد. ثانیاً توسعه و به کارگیری روش های فراابتکاری مانند الگوریتم ژنتیک و مقایسه آن با دیگر الگوریتم ها برای حل مسئله در ابعاد بزرگ می تواند بسیار کارآمد باشد. سوماً می توان هزینه عمده سفارش وابسته به تأمین کنندگان را نیز در مدل لحاظ کرد. چنانچه در بسیاری از کاربردهای صنعتی، سفارش هم زمان اقلام به یک تأمین کننده مشتری منجر به صرفه جویی در هزینه های سفارش می شود. در نهایت، عملکرد دو رویکرد را می توان بر اساس آزمون های آماری و در ابعاد مختلف مسئله و پارامترهای مدل بررسی و مقایسه کرد.

شکل ۹. مقایسه ی گروه بندی مستقیم و غیرمستقیم در مقادیر مختلف نرخ فسادپذیری.

با رویکرد مستقیم دارد. اما با افزایش هزینه کلی سفارش، عملکرد دو رویکرد گروه بندی تقریباً یکدیگر منطبق می شود.

عملکرد دو رویکرد گروه بندی به ازای مقادیر مختلف نرخ فسادپذیری در شکل ۹ نشان داده شده است. همان طور که از نمودار شکل ۹ مشخص است، دو رویکرد عملکرد نزدیک به هم دارند. بنابراین برتری مطلقی در نتایج دو رویکرد نسبت به هم مشاهده نمی شود.

همچنین دو رویکرد مدل سازی عملکرد مشابهی در مقادیر مختلف نرخ فسادپذیری دارند. اما روش گروه بندی غیرمستقیم عملکرد نسبتاً بهتری در خصوص مقادیر مختلف هزینه عمده سفارش دارد.

۵. نتیجه گیری و پیشنهادها

موجودی اقلام فاسد شدنی علاوه بر عامل تقاضا، به دلیل نرخ فسادپذیری کاهش می یابد. در نتیجه معادله دیفرانسیلی جریان موجودی و در نتیجه نمودار اقلام فسادپذیر با اقلام بادوام متفاوت است. پیچیدگی حاصل از حل معادلات دیفرانسیلی موجب می شود که محاسبه ی حل تحلیلی برای حالت کلی میسر نشود. در این نوشتار مدل سازی مسئله ی کنترل موجودی اقلام فاسد شدنی با انتخاب از میان چند تأمین کننده با ظرفیت و قیمت های متفاوت ارائه شد. بدین منظور یک زنجیره ی

منابع (References)

1. Chaudhary, V., Kulshrestha, R. and Routroy, S. "State-of-the-art literature review on inventory models for perishable products", *Journal of Advances in Management Research*, **15**(3), pp. 306-346
2. Mahapatra, G.S., Adak, S., Mandal, T.K. and et al. "Inventory model for deteriorating items with time and reliability dependent demand and partial backorder", *Int. J. Operational Research*, **29**(3), pp. 344-359 (2017).
3. Khouja, M. and Goyal, S. "A review of the joint replenishment problem literature: 1989-2005. *European Journal of Operational Research*, **186**(1), pp. 1-16 (2008).
4. Zapata-Cortes J.A., Arango-Serna M.D. and Saldarriaga-Romero V.J. "The constrained joint replenishment problem using direct and indirect grouping strategies with genetic algorithms", In: Garcia Alcaraz J., Rivera Cadavid L., González-Ramirez, R., Leal Jamil, G., Chong Chong, M. (eds) *Best Practices in Manufacturing Processes*. Springer, Cham (2019).
5. Silver, E.A. "A simple method of determining order quantities in joint replenishments under deterministic

- demand”, *Management Science*, **22**(12), pp. 1351-1361 (1976).
6. Kaspi, M. and Rosenblatt, M.J. “An improvement of silver’s algorithm for the joint replenishment problem”, *AIIE Transactions*, **15**(3), pp. 264-267 (1983).
 7. Moon, I., Goyal, S. and Cha, B. “The joint replenishment problem involving multiple suppliers offering quantity discounts”, *International Journal of Systems Science*, **39**(6), pp. 629-637 (2008).
 8. Mohammaditabar, D. and Ghodsypour, S.H. “A supplier-selection model with classification and joint replenishment of inventory items”, *International Journal of Systems Science*, **47**(8), pp. 1745-1754 (2016).
 9. Ongkunaruk, P., Wahab, M. and Chen, Y. “A genetic algorithm for a joint replenishment problem with resource and shipment constraints and defective items”, *International Journal of Production Economics*, **175**, pp. 142-152 (2016).
 10. Cui, L., Wang, L., Deng, J. and et al. “Intelligent algorithms for a new joint replenishment and synthetical delivery problem in a warehouse centralized supply chain”, *Knowledge-Based Systems*, **90**, pp. 185-198 (2015).
 11. Verma, N.K., Chakraborty, A. and Chatterjee, A.K. “Joint replenishment of multi retailer with variable replenishment cycle under VMI”, *European Journal of Operational Research*, **233**(3), pp. 787-789 (2014).
 12. Zhou, W.Q., Chen, L. and Ge, H.M. “A multi-product multi-echelon inventory control model with joint replenishment strategy”, *Applied Mathematical Modelling*, **37**(4), pp. 2039-2050 (2013).
 13. Wang, L., He, J., Wu, D. and et al. “A novel differential evolution algorithm for joint replenishment problem under interdependence and its application”, *International Journal of Production Economics*, **135**(1), pp. 190-198 (2012).
 14. Van Eijs, M., Heuts, R.M.J. and Kleijnen, J.P.C. “Analysis and comparison of two strategies for multi-item inventory systems with joint replenishment costs”, *European Journal of Operational Research*, **59**(3), pp. 405-412 (1992).
 15. Braglia, M., Castellano, D. and Gallo, M. “An extension of the stochastic joint-replenishment problem under the class of cyclic policies”, *Operations Research Letters*, **44**(2), pp. 278-284 (2016).
 16. Maity, K. and Maiti, M. “Optimal inventory policies for deteriorating complementary and substitute items”, *International Journal of Systems Science*, **40**(3), pp. 267-276 (2009).
 17. Maddah, B., Kharbeche, M., Pokharel, S. and et al. “Joint replenishment model for multiple products with substitution”, *Applied Mathematical Modelling*, **40**(17), pp. 7678-7688 (2016).
 18. Ai, X.Y., Zhang, J.L. and Wang, L. “Optimal joint replenishment policy for multiple non-instantaneous deteriorating items”, *International Journal of Production Research*, **55**(16), pp. 4625-4642 (2017).
 19. Chen, Y., Yang, L., Jiang, Y. and et al. “Joint replenishment decision considering shortages, partial demand substitution, and defective items”, *Computers & Industrial Engineering*, **127**, pp. 420-435 (2019).
 20. Noori-daryan, M., Taleizadeh, A.A. and Govindan, K. “Joint replenishment and pricing decisions with different freight modes considerations for a supply chain under a composite incentive contract”, *Journal of the Operational Research Society*, **69**(6), pp. 876-894 (2018).
 21. Cohen-Hill, T. and Yedidsion, L. “The Periodic Joint Replenishment Problem Is Strongly Np-Hard”, *Mathematics of Operations Research*, **43**(4), pp. 1269-1289 (2018).
 22. Ai, X., Yue, Y., Xu, H. and et al. “Optimizing multi-supplier multi-item joint replenishment problem for non-instantaneous deteriorating items with quantity discounts”, *Plos one*, **16**(2), e0246035 (2021).
 23. Heravi Shargh, M. and Pirayesh, M.A. “An economic order quantity for a deteriorating item with considering lead time crashing cost as a function of order quantity”, *Sharif Journal of Industrial Engineering and management*, **34**(2), pp. 133-141, (In Persian) (2018).
 24. Rezaei, J., Fatemi Ghomi, S.M.T, Davoudi Monfared, M. and et al. “An EOQ model for deteriorating items: genetic algorithm approach”, *Sharif Journal of Industrial Engineering and management*, **26**(1), pp. 83-90, (In Persian) (2009).
 25. Maihami, R. and Kamalabadi, I.N. “Joint pricing and inventory control for non-instantaneous deteriorating items with partial backlogging and time and price dependent demand”, *International Journal of Production Economics*, **136**(1), pp. 116-122 (2012).